

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 1093896516
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1093896516.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v konkurznej veci úpadcu TESON, a.s., so sídlom Staničná 502, 952 17 Vráble, IČO: 31 412 874, o schválení Konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, o odvolaní konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K/20/1993-953 z 20. marca 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K/20/1993-953 z 20. marca 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „konkurzný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 3K/20/1993-953 z 20. marca 2018 rozhodol o schválení Konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty tak, ako ju predložila správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková dňa 9. novembra 2015.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaním doručeným konkurznému súdu dňa 9. novembra 2015 správkyňa konkurznej podstaty predložila Konečnú správu o speňažení majetku s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu (ďalej aj „Konečná správa“), ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 19. novembra 2015. Proti Konečnej správe podal včas dňa 3. decembra 2015 námietky konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava, IČO: 35 776 005 (ďalej aj „konkurzný veriteľ“), ktorý namietal, že odmena správcu konkurznej podstaty nie je správne vypočítaná a rozdelená medzi správcov T.. N. Q. a Mgr. Janu Lenkovú z dôvodu, že na základe výťažku zo speňaženia vyčísleného predchádzajúcim správcom JUDr. N. Q. vo výške 3.977.490,27 € prislúchala správcovi odmena 10 % zo sumy, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a sumy, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, t. j. v celkovej výške 397.749,03 €, pričom predchádzajúci správca T.. N. Q. (ďalej aj „predchádzajúci správca“) čerpal svoju odmenu do výšky 98,7% v sume 392.537,08 € (nevyčerpaná časť pôvodne určenej odmeny vo výške 5.211,95 € nebola predmetom dedičského konania po

zomrelom T.. N. Q.). Nová správkyňa Mgr. Jana Lenková (napriek tomu, že v konkurze nespeňažovala žiadny majetok a získala iba jediný výťažok z exekúcie vo výške 3.029,84 €) na základe auditu navýšila odmenu predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty na 543.839,67 €, z ktorej si svoju odmenu určila vo výške 151.302,60 €. Ďalej konkurzný veriteľ namietal výdavky a náklady správcu konkurznej podstaty, pričom poukázal na to, že nová správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková (ďalej aj „nová správkyňa“) v Konečnej správe uvádza, že zo získaných dokumentov je možné preukázať sumu nákladov vo výške 1.841.665,21 € a preto sa nevie vyjadriť k zostávajúcej časti nákladov do výšky 3.338.333,333 €. Napriek tomu nová správkyňa neopodstatnene navýšila výdavky konkurzného konania o sumu 1.553.189,75 € na celkovú výšku 4.891.523,08 €. Konkurzný veriteľ konkrétne namietal spotrebu materiálu a energií vo výške 1.221.121 €, služby vo výške 1.702.437 € (tieto výdavky sú neprímerane vysoké a nepreukázané), mzdové náklady vo výške 995.054,07 €, odvody do Sociálnej a zdravotnej poisťovne v sume 285,331 € (spolu vo výške 1.280.385,07 €), pričom na 5. strane Konečnej správy správkyňa uvádza sumu 794.828 €, čo je rozdiel 485.557,07 €, iné prevádzkové náklady v sume 142.453,01 € (nie sú špecifikované a sú neprímerane vysoké) a výdavky ohľadne úrokov, daň z úrokov, bankových poplatkov, atď., keďže nie je zrejmé, k úhrade akých úrokov počas konkurzu došlo (v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona č. 321/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov sú z uspokojenia vylúčené úroky). Namietal aj výdavky Mgr. Lenkovej na archiváciu vo výške 75.000 € a účtovné služby, audit a finančné analýzy vo výške 12.000 €.

3. K námietkam konkurzného veriteľa správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková uviedla, že všetky dostupné doklady, ktoré sa nachádzali v archívnych spoločnostiach (Fornax, s. r. o., APIS Nitra s. r. o.) skontrolovala, pričom pre potreby Konečnej správy mnohé absentujú, resp. ich nie je možné dohľadať. Poukázala aj na znehodnotenie časti účtovnej dokumentácie úpadcu poisťnou udalosťou - vytopením priestorov ŠMF v Nitre, v ktorých sa mala nachádzať účtovná dokumentácia úpadcu z obdobia po vyhlásení konkurzu, a preto náklady, ktoré namieta konkurzný veriteľ (spotreba materiálu a energií vo výške 1.221.121 €, služby vo výške 1.702.437 €, iné prevádzkové náklady vo výške 142.353,01 € a pod.) a ktoré vznikli za obdobie činnosti predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty T.. N.B. Q., sú ťažko preukázateľné z dôvodu chýbajúcich dokladov, neexistencie zodpovedného subjektu a podobne. K výpočtu odmeny uviedla, že vychádzala výlučne z údajov z účtovníctva poskytnutých predchádzajúcou účtovníčkou pani F. a auditu, pričom ako základ pre určenie odmeny správcov určila výťažok zo speňaženia majetku úpadcu vo výške 5.438.396,65 € (základ pre určenie odmeny vyčíslený predchádzajúcim správcom bol zjavne nesprávny), na základe čoho potom obom správcom prislúcha odmena vo výške 543.839,67 €. V predmetnom konkurznom konaní boli činní 2 správcovia, pričom A. čerpal odmenu vo výške 392.537,08 € a na Mgr. Janu Lenkovú pripadá zvyšná časť odmeny vo výške 151.302,60 €.

4. Konkurzný súd v odôvodnení uznesenia poukázal na to, že predchádzajúci správca T.. N. Q. vypracoval Konečnú správu, voči ktorej podal dňa 21. marca 2011 námietky konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. z dôvodu, že Konečná správa je neprehľadná a nepreskúmateľná. Keďže v priebehu konkurzu T.. N. Q. zomrel, konkurzný súd ustanovil za novú správkyňu konkurznej podstaty Mgr. Janu Lenkovú, ktorú poveril vypracovaním novej Konečnej správy, nakoľko ku Konečnej správe predchádzajúceho správcu neboli pripojené žiadne doklady. Proti novej Konečnej správe, vyvesenej na úradnej tabuli súdu dňa 19.11.2015 a zverejnenej v Obchodnom vestníku č. 226/2015, podal konkurzný veriteľ dňa 3. decembra 2015 námietky. Pri ich posúdení, ako aj hodnotení novej Konečnej správy konkurzný súd vychádzal z dokladov predložených správkyňou Mgr. Janou Lenkovou.

5. Konkurzný súd uviedol, že zásadná námietka veriteľa bola uplatnená proti výpočtu odmeny správcov konkurznej podstaty, na výpočet ktorej sa vzťahuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 358/1996 Z. z. a vyhlášky č. 21/1998 v znení účinnom do 28.09.2001 (správne má byť uvedené vyhláška č. 493/1991 Zb. - poznámka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). V zmysle ust. § 11c vyhlášky č. 493/1991 Zb. (ďalej aj „vyhláška“) sa na odmenu správcu v predmetnom konkurze vzťahuje ust. § 6 písm. a/ (v znení platnom do 28.10.2001), pričom základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurzne získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri

výkone správcu (zároveň ust. § 7 vyhlášky upravuje, že konkurzná odmena je 10 % zo sumy uvedenej v ust. § 6 písm. a/, najmenej však 50.000 Sk). Predchádzajúci správca T.. N. Q. vyčíslil odmenu zo základu speňaženia vo výške 3.977.490,27 € s tým, že odmena predstavuje 397.749,03 €. Keďže k predmetnej odmene nepredložil žiadne relevantné doklady a v dôsledku jeho úmrtia nebolo možné ani jeho vypočutie, konkurzný súd vychádzal z dokladov predložených novou správkyňou Mgr. Janou Lenkovou, a to konkrétne z finančnej analýzy (ktorú si dala správkyňa vyhotoviť), z ktorej vyplýva, že výťažok speňaženia predstavuje sumu 543.839,66 € (nesprávne uvedená suma - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), z ktorej odmena správcov predstavuje 546.839,60 € (nesprávne uvedená suma - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Keďže predchádzajúcemu správcovi T.. N. Q. bola vyplatená odmena vo výške 392.537,07 €, t. j. 80 % odmeny, zostáva vyplatiť na odmene novej správkyňi Mgr. Jane Lenkovej 151.302,53 €, t. j. 20 % odmeny. Pretože vyhláška neurčuje presný podiel na odmene správcov (ak ich je viac), konkurzný súd vychádzal z ustanovenia § 9 vyhlášky, z ktorého vyplýva, že ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci podielu a dĺžke jeho činnosti. Konkurzný súd preto určil podiel odmeny pre zomrelého správcu T.. N. Q. vo výške 80 % z konkurznej odmeny a pre Mgr. Janu Lenkovú vo výške 20 % z konkurznej odmeny.

6. Vo vzťahu k námietkam konkurzného veriteľa, uplatneným k výdavkom a nákladom konkurzného konania, konkurzný súd uviedol, že mohol vychádzať hlavne z finančnej analýzy zo dňa 30. marca 2015, z ktorej vyplýva, že štruktúra účtovania nie je zosúladená so štruktúrou archivovania, používaná štruktúra archivácie dokladov neumožňuje vyhodnotiť efektívnosť vykonávaných aktivít, nakoľko absentuje členenie na druhy nákladov a problematické je aj vyhodnotenie hospodárenia na mesačnej báze. Účtovné výkazy obsahujú významné chyby, neprezentujú verný obraz o majetkovej a finančnej situácii spoločnosti a výsledky operácií nie sú v súlade so všeobecne prijatými účtovnými zásadami. Uložená registratúra obsahuje len zanedbateľnú zmluvnú dokumentáciu spoločnosti a nerelevantné doklady ako napr. pokladňa - len časť obdobia, výpisy - nie všetky obdobia, prijaté faktúry - niektoré roky úplne chýbajú, zostavy pre účely zostavenia účtovnej závierky - neboli, pričom niektoré účtovné zostavy z niektorých období obsahovali len čísla dokladov, preto čiastky nie je možné komplexne posúdiť bez možnosti identifikácie nákladu. Za preukázané možno považovať len výdavky vo výške 1.014.056,21 €, pričom sa jedná o úschovu registratúry (233.112,59 €), odmenu vyplatenú správcovi T.. Q. (392.537,08 €), sanáciu environmentálnych záťaží (36.551 €) a odber a likvidáciu rádioaktívnych odpadov (351.855,54 €). Čiastka vynaložená na ostatné služby, mzdy a iné prevádzkové náklady 923.414,79 € je nepreukázaná. Náklady a výdavky vynaložené správkyňou Mgr. Janou Lenkovou sú preukázané a riadne zdokladované (č. l. spisu 902 - 911) + finančná analýza zo dňa 30.03.2015.

7. Na pojednávaní konanom dňa 20. marca 2018 konkurzný veriteľ zotrval na svojich námietkach vo vzťahu k vypočítanej odmene správkyne konkurznej podstaty a vo vzťahu k nákladom konania uviedol, že rozhodnutie ponecháva na úvahu súdu, keďže chýbajú relevantné doklady. Správkyňa konkurznej podstaty na pojednávaní uviedla, že v predmetnom konkurze sa nachádzajú finančné prostriedky (nejde o nemajetný konkurz), pričom svoje právo na odmenu preukázala vykonanou prácou. Poukázala na to, že v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. a/ vyhlášky nie je špecifikované, že právo na odmenu má iba správca, ktorý speňažoval majetok patriaci do konkurznej podstaty, pretože sa tam len uvádza, že správca má nárok na odmenu.

8. S poukazom na vyššie uvedené konkurzný súd uzavrel, že námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. nepovažoval za opodstatnené a schválil Konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty tak, ako ju predložila správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková dňa 9. novembra 2015.

9. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu, že odmena správkyne konkurznej podstaty Mgr. Jany Lenkovej je určená nesprávne, pretože nová správkyňa nemá nárok na odmenu vo výške 151.302,60 €, keďže k navýšeniu

základu pre výpočet odmeny došlo iba na základe vykonaného auditu, bez akéhokoľvek dôkazu. Suma, o ktorú bol navýšený výťažok, nikdy nebola určená ako výťažok konkurznej podstaty a nebola určená ani na uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov, pričom nie je zrejmé, na základe akých podkladov bol audit vykonaný. Určenie základu pre výpočet odmeny vo výške 5.438.396,65 € je nedôvodné a tvrdenia správkyne sú nejasné a nepreukázané.

10. Odvolateľ poukázal na to, že správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková na strane 17 Konečnej správy uviedla, že vykonaným auditom bolo zistené, že výťažok zo speňaženia majetku úpadcu nebol vo výške vyčíslenej predchádzajúcim správcom, t. j. v sume 3.977.490,27 €, ale výška výťažku zo speňaženia majetku úpadcu bola až 5.438.396,65 € a časť celkových príjmov z predaja majetku úpadcu vo výške 1.460.906,38 € je mimo akejkoľvek účtovnej a inej evidencie. S poukazom na uvedené Mgr. Lenková mala za to, že základ pre výpočet odmeny vyčíslený predchádzajúcim správcom nebol správny (nakolko časť príjmov z predaja majetku vo výške 1.460.906,38 € bola mimo akejkoľvek evidencie), pretože správna výška základu pre výpočet odmeny má byť 5.438.396,65 €. Konkurzná odmena je potom 10 % zo sumy, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a sumy, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, t. j. 543.839,66 €. Vzhľadom na skutočnosť, že v konkurze vykonávali funkciu správcu 2 osoby, nová správkyňa Mgr. Lenková rozdelila odmenu nasledovne: predchádzajúci správca T. N. Q. - 72,18 %, t. j. 392.537,08 € a nová správkyňa Mgr. Jana Lenková - 27,82 %, t. j. 151.302,60 €. Správkyňa napriek tomu, že v konkurze nespeňažovala žiadny majetok, pričom získala iba jediný výťažok z exekúcie vo výške 3.029,84 €, na základe auditu navýšila odmenu predchádzajúceho správcu na 543.839,67 €, z ktorej si určila svoju odmenu vo výške 151.302,60 €. Konkurzné konanie trvá od roku 1993, pričom T. N. Q. vykonával funkciu správcu 18 rokov a Mgr. Lenková bola vo funkcii správkyne 4 roky (do predloženia Konečnej správy v r. 2015).

11. Na základe vyššie uvedeného odvolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté nepreskúmateľné uznesenie konkurzného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. K odvolaniu konkurzného veriteľa sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková. Uviedla, že jediným argumentom odvolania je namietanie nesprávnosti výpočtu jej odmeny z dôvodu, že nemá nárok na odmenu v ňou vyčíslenej výške. Poukázala na to, že ani predchádzajúci správca žiadnym spôsobom nepreukázal, ako dospel k sume výťažku zo speňaženia konkurznej podstaty 3.977.490,27€, z ktorej vychádzal pri určení svojej odmeny, pričom uvedenú sumu odvolateľ považoval za relevantnú a správnu. Za účelom zistenia a preukázania nákladov konkurzu vzhľadom na konkurzným veriteľom vznesenú námietku voči prvej Konečnej správe, najmä za účelom overenia najvýznamnejších nákladových položiek konkurzu a kontroly dodržiavania správnosti účtovania v oblasti pohľadávok a záväzkov úpadcu zabezpečila vykonanie auditu fyzicky dostupnej účtovnej evidencie úpadcu a zabezpečila vypracovanie finančnej analýzy, z ktorej vyplynul záver, že výťažok zo speňaženia konkurznej podstaty úpadcu nebol vo výške vyčíslenej predchádzajúcim správcom, t. j. v sume 3.977.490,27 €, ale výška výťažku z predaja majetku úpadcu bola až v sume 5.438.396,65 € a časť celkových príjmov z predaja majetku úpadcu vo výške 1.460.906,38 € je mimo akejkoľvek účtovnej a inej evidencie. Nesúlad vo vyčíslení sumy výťažku zo speňaženia konkurznej podstaty úpadcu predchádzajúcim správcom a údajmi zistenými audítorom, bol spôsobený realizáciou úhrad pohľadávok úpadcu, ktoré mali byť tiež súčasťou konkurznej podstaty a ktoré boli mimo akejkoľvek evidencie, či už z dôvodov na strane predchádzajúceho správcu alebo z dôvodov nesprávneho účtovania účtovníkmi úpadcu. Prostriedkami z úhrad takýchto pohľadávok však musel úpadca disponovať a predchádzajúci správca tieto použil na úhradu výdavkov konkurzu, nakolko tieto skutočnosti sú zistiteľné z účtovných závierok úpadcu. Vychádzajúc z finančnej analýzy vypracovanej audítorom, ona ako nová správkyňa, použila ako základ pre určenie odmeny správcov výťažok zo speňaženia majetku úpadcu vo výške 5.438.396,65 €. V prípade, ak veriteľ tvrdí, že odmena správkyne nie je vypočítaná správne, tak logicky by mal uviesť, aká odmena správkyne prináleží, z akého základu by mala byť vypočítaná a uviesť odôvodnenie základu pre jej výpočet, teda aký je správny základ pre výpočet odmeny správcov. Argumentácia konkurzného veriteľa v tomto smere v odvolaní, resp. akomkoľvek jeho podaní absentuje. Poukázala na ust. § 8 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKV“), z ktorého vyplýva, že správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu.

Výkonávajúcim predpisom k ZKV je vyhláška MS SR č. 493/1991 Zb. (v znení účinnom do 28.09.2001), pričom v zmysle ust. § 6 písm. a/ vyhlášky základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, pričom z ust. § 9 vyhlášky ďalej vyplýva, že ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny, zodpovedajúci rozsahu a dĺžke obdobia jeho činnosti. S poukazom na uvedené je toho názoru, že má nárok na odmenu vo výške 151.302,53 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 543.839,60 € (10 % zo sumy výťažku zo speňaženia konkurznej podstaty vo výške 5.438.396,65 €) a odmenou vyplatenou predchádzajúcemu správcovi vo výške 392.537,07 €. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

13. K vyjadreniu správkyne sa následne vyjadril konkurzný veriteľ, ktorý upriamil pozornosť na to, že z podaných námietok proti Konečnej správe z 2.12.2015, stanoviska z 19.02.2018, ako aj odvolania proti uzneseniu konkurzného súdu vyplýva jeho tvrdenie, že správkyňa má nárok iba na odmenu, ktorú získala pri výkone funkcie správcu, t. j. vo výške 302,98 €, nakoľko získala iba jediný výťažok z exekúcie vo výške 3.029,84 €. Odmenu správcovi vždy určuje príslušný konkurzný súd, bez ohľadu na návrh správcu (viď napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27-24K14/96-Sn-1160 z 9.02.2017). Bolo by v rozpore s princípom spravodlivosti, zakotveným v článku 2 Civilného sporového poriadku, ak by bola priznaná odmena z niečoho, čo nebude vôbec predmetom rozvrhového uznesenia, teda uspokojovania veriteľov. Ďalej uviedol, že už v námietkach, ako aj vo svojom odvolaní poukázal na to, že k navýšeniu základu pre výpočet odmeny došlo iba na základe vykonaného auditu, bez akéhokoľvek dôkazu, že suma výťažku zo speňaženia majetku úpadcu bola v sume 5.438.396,65 €. Suma, o ktorú bol navýšený výťažok, však nikdy nebola určená ako výťažok konkurznej podstaty a nebola určená ani pre uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov. Správkyňa vôbec nepreukázala, že navýšený výťažok reálne vznikol, bol použitý na úhradu výdavkov konkurzu a bol získaný speňažením konkurznej podstaty. Poukázal aj na rozpor, keď správkyňa na jednej strane tvrdí (strana 3 jej vyjadrenia), že nebolo možné vykonať rekonštrukciu účtovníctva úpadcu, avšak na strane druhej uvádza, že podklad pre výpočet odmeny vychádzal z účtovníctva úpadcu. Určenie odmeny správkyne zo sumy 5.438.396,65 € preto považuje za nedôvodné a tvrdenia správkyne za nepreukázané.

14. K vyjadreniu konkurzného veriteľa sa vyjadrila nová správkyňa, ktorá uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na svojej argumentácii, obsiahnutej v písomných podaniach a ústnych vyjadreniach, urobených v predmetnej konkurznej veci. Pokiaľ veriteľ namieta, že správca nespeňažoval žiadny majetok a preto nemá nárok na odmenu, tak poukazuje na to, že príjmy, ktoré získal predchádzajúci správca taktiež nepochádzajú len zo speňažovania majetku úpadcu, ale aj z inej činnosti správcu, pričom ani odmena vypočítaná predchádzajúcim správcom by potom nebola vypočítaná správne. Pri vypracovaní novej Konečnej správy vychádzala z údajov Konečnej správy, vypracovanej predchádzajúcim správcom, z údajov evidovaných v účtovných závierkach úpadcu, predložených daňovému úradu, z dokladov, ktoré bolo možno fyzicky dohľadať a získať v archíve spoločnosti Fornax s. r. o., ďalej z dokumentácie získanej od účtovníčky úpadcu, a tiež aj z finančnej analýzy vypracovanej audítorom. Z dokladov predložených účtovníčkou úpadcu vyplýva, že za celé obdobie konkurzu (od r. 1996 do r. 2010) bolo len cca 5% celkových príjmov zo speňažovania konkurznej podstaty a z inej činnosti správcu realizovaných cez bankové účty úpadcu (jednalo sa o objem prostriedkov cca vo výške 300.000 €) a zbytok platieb bol realizovaný predchádzajúcim správcom v hotovosti cez pokladňu, pričom sa jednalo o objem cca 5.100.000 €. Ako správkyňa za pomoci audítora vykonala korekcie zrejmych nesprávností a chýb účtovania o účtovnej jednotke úpadcu, nakoľko úpadca po speňažení celej konkurznej podstaty stále evidoval v aktívach nasledovné položky: aktívované náklady na vývoj v hodnote 131.447 €, stavby v hodnote 765.113 €, samostatné hnutelné veci a súbory hnutelných vecí v hodnote 3.753.978 €, ostatný dlhodobý hmotný majetok v hodnote 4.600 €, nedokončená výroba v sume 205.749 € a účtovanie o realizovateľných a podielových cenných papieroch spolu v sume 328.221 €, ktoré ako nesprávne zaúčtované položky skresľovali účtovanie o účtovnej jednotke úpadcu. Za povrchný a tendenčný - za účelom spochybnenia výpočtu odmeny správcu - považuje právny záver konkurzného veriteľa o tom, že správca vôbec nepreukázal, že navýšený výťažok reálne vznikol, že bol použitý na

úhradu výdavkov konkurzu a že bol získaný speňažením konkurznej podstaty a tiež že na jednej strane nebolo možné vykonať rekonštrukciu účtovníctva úpadcu a na strane druhej podklad pre výpočet odmeny vychádzal z účtovníctva úpadcu. Za nesprávny považuje právny názor konkurzného veriteľa, že nová správkyňa má nárok na odmenu vo výške 10 % len z výťažku z exekúcie vo výške 3.029,84 €, t. j. vo výške 302,98 €. V zmysle existujúcej judikatúry by sa práve zahrnutím výťažku z exekúcie do základu pre odmenu správcu jednalo o duplicitu pri priznaní odmeny, keďže svoju odmenu už čerpal exekútor, vykonávajúci exekúciu (rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo/26/2011 a sp. zn. 3Obo/87/2007). Vo vzťahu k výške odmeny uviedla, že len v rokoch 2011 až 2013 v predmetnej konkurznej veci vykonala úkony v rozsahu 320 hodín. Po prepočte konkurzným veriteľom uvedenej sumy na správkyňou odpracované hodiny by potom odmena správkyne predstavovala sumu 0,95 € na hodinu, čo nie je ani výška minimálnej hodinovej mzdy. Práve takto vypočítaná odmena by bola v rozpore s princípom spravodlivosti, ako aj existujúcou judikatúrou. Právny názor konkurzného veriteľa ohľadom výpočtu výšky odmeny pre ňu, ako novú správkyňu, považuje za nesprávny aj z dôvodu, že ak by aj hypoteticky pripustila, že predchádzajúci správca určil základ pre výpočet odmeny správne, tak zo samotnej skutočnosti, že predchádzajúci správca svoju odmenu nečerpal v celej výške a v konkurze boli činní 2 správcovia, by mal mať druhý správca nárok „aspoň“ na zostatok prvým správcom nečerpanej odmeny (v sume 5.211,95 €), čo by v prepočte na odpracované hodiny v rokoch 2011 až 2013 predstavovalo 16,28 € na hodinu. Výsledkom činnosti audítora bolo (okrem iného) aj zistenie, že výťažok zo speňaženia majetku úpadcu nebol vo výške vyčíslenej predchádzajúcim správcom, t. j. 3.977.490,27 €, ale vo výške 5.438.396,65 €. O tom, že príjmy a náklady a výdavky v konkurze môžu predstavovať rovnakú sumu /výšku/, svedčí aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo/29/2012 z 23.04.2012. Má za to, že v tomto konkurznom konaní si svoje povinnosti riadne plnila a pri výpočte svojej odmeny postupovala v súlade so zákonom a v tom čase platnou vyhláškou. Ako správkyňa nemá vedomosť o inom základe, z ktorého by si mala vypočítat' svoju odmenu.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (ust. § 362 ods. 1 CSP) a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania, súc' viazaný rozsahom a dôvodom odvolania, ako aj zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (ust. § 379, § 380 ods. 1 a § 383 CSP), po prejednaní odvolania dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

16. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie v konkurze, vyhlásenom na majetok úpadcu TESON, a.s., so sídlom Staničná 502, Vrábľe, IČO: 31 412 874 schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu tak, ako ju dňa 9. novembra 2015 predložila správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková.

17. Odvolateľ v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v časti, týkajúcej sa výpočtu odmeny správkyne Mgr. Jany Lenkovej. Namietal nesprávny základ, z akého bola táto odmena vypočítaná, nakoľko podľa jeho tvrdenia nová správkyňa v konkurze nespeňažovala žiadny majetok a získala iba jediný výťažok z exekúcie vo výške 3.029,84 €. Nedôvodne preto navýšila základ pre výpočet odmeny na sumu 5.438.396,65 €, z ktorej konkurzná odmena (10 % z uvedenej sumy) predstavuje 543.839,66 € a z ktorej suma 392.537,08 € bola už vyplatená predchádzajúcemu správcovi T. N. Q. a suma 151.302,60 € prislúcha novej správkyňi Mgr. Jane Lenkovej. K navýšeniu základu pre výpočet odmeny došlo iba na základe auditu, vyhotoveného na podnet správkyne Mgr. Jany Lenkovej, bez akéhokoľvek dôkazu, že suma výťažku zo speňaženia majetku úpadcu bola skutočne 5.438.396,65 €.

18. Podľa ustanovenia § 29 ods. 1, 3 a 4 ZKV, správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku podstaty. Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti. Konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní a rozhodne o nej uznesením.

19. Podľa ustanovenia § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., základ pre určenie odmeny správcu

konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

20. Podľa ustanovenia § 9 vyššie citovanej vyhlášky, ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

21. Z vyššie citovaného ustanovenia § 29 ZKV vyplýva, že ak je skončené speňaženie, zostaví správca Konečnú správu, ktorá sa netýka len postupu speňaženia, ale je celkovou bilanciou jeho činnosti. Musí preto obsahovať najmä súhrn konkurzných aktív, pasív, výsledky prieskumných pojednávaní, výsledky incidenčných sporov, prehľad plnení, ktoré správca poskytol v priebehu konkurzu, prehľad výťažkov, ktoré boli dosiahnuté predajom, prehľad vecí a pohľadávok, ktoré boli vylúčené z konkurznej podstaty. Konečná správa musí vyústiť v údaj o tom, aký vysoký výťažok má byť rozdelený medzi veriteľov a prehľad pohľadávok, ktoré z neho majú byť uhradené. Súčasťou Konečnej správy musí byť aj vyúčtovanie odmeny správcu a vyúčtovanie jeho výdavkov.

22. Ak bolo v konkurze činných viacej správcov, ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade, konkurzný súd pri rozdelení odmeny medzi správcov musí vychádzať nielen z dĺžky doby ich činnosti, ale aj z rozsahu ich činnosti. Pri rozdelení konkurznej odmeny medzi správcov konkurznej podstaty nemožno vychádzať totiž len z toho, aký príjem do konkurznej podstaty bol získaný jednotlivými správcami, keďže pri rozhodovaní o odmene súd musí zohľadniť aj dĺžku výkonu funkcie správcu, náročnosť speňažovania majetku, vymáhanie pohľadávok v súdnych konaniach, v exekúciách a podobne. Výdavky správcu predstavujú všetky vynaložené náklady pri výkone funkcie správcu alebo v priamej súvislosti s ním, ktoré správca vynaloží počas konkurzu. V rozhodnutí o Konečnej správe súd rozhodne okrem iného aj o odmene a výdavkoch všetkých správcov konkurznej podstaty, teda aj tých, ktorých funkcie v priebehu konania zbavil alebo im funkcia zanikla.

23. Schválená Konečná správa s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcov predstavuje právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 ZKV. Uvedenej požiadavke preto má zodpovedať aj výrok rozhodnutia o schválení Konečnej správy, ktorý musí byť určitý, zrozumiteľný a vykonateľný.

24. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave vyplýva, že tento po prejednaní námietok na pojednávaní konanom dňa 20. marca 2018 schválil Konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu tak, ako ju dňa 9. novembra 2015 predložila správkynia konkurznej podstaty Mgr. Jana Lenková.

25. V predmetnom konkurze boli činní 2 správcovia, pričom súd prvej inštancie v napadnutom uznesení určil pomer na ich odmene tak, že predchádzajúcemu správcovi T.. N. Q. prislúcha 80% z konkurznej odmeny a novej správkyni Mgr. Jane Lenkovej prislúcha 20 % z konkurznej odmeny. Voči takto určenému pomeru na odmene správcov konkurznej podstaty, určenému konkurzným súdom odvolateľ neuviedol žiadne námietky. Výhrady neuplatnil ani voči aplikácii ustanovenia § 6 písm. a/ a ustanovenia § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 358/1996 Z. z. a vyhlášky č. 21/1998 v znení účinnom do 28.09.2001.

26. Sporným je však určenie základu pre výpočet odmeny správcov a následný výpočet tejto odmeny v zmysle ustanovenia § 6 písm. a/ a ustanovenia § 7 vyhlášky.

27. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (sp. zn. IV. ÚS 115/03).

28. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, pokiaľ majú relevantný význam pre rozhodnutie.

29. Ustanovenie § 220 ods. 2 v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 CSP určuje obsahové náležitosti rozhodnutia, ich správnosť a úplnosť, čo je predpokladom preskúmateľnosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP (okrem iného) vyplýva, že súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé.

30. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri odôvodňovaní rozhodnutia súd preto musí postupovať spôsobom záväzne určeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom ak zákonom stanoveným spôsobom nepostupuje, dochádza k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Pokiaľ súd v odôvodnení rozhodnutia neuvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a odvolací súd nemôže posúdiť jeho vecnú správnosť.

31. Konkurzný súd sa v uznesení, ktorým schválil Konečnú správu, žiadnym právne relevantným spôsobom, nevysporiadal s námietkami konkurzného veriteľa, ktoré podal proti Konečnej správe a v ktorých namietal aj nesprávny výpočet základu a následne aj odmeny správcov, ktorej výpočet sa odvíja práve od základu zisteného pre určenie odmeny správcu, resp. správcov konkurznej podstaty. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že konkurzný súd neuznal námietky konkurzného veriteľa za opodstatnené (opomenul o nich rozhodnúť vo výroku uznesenia) a stotožnil sa s výpočtom odmeny správkynou Mgr. Janou Lenkovou, vychádzajúcou z finančnej analýzy z 30.03.2015, ktorú pre ňu vyhotovila audítorka a daňová poradkyňa I. U. W. a ktorej závery konkurzný veriteľ (odvolateľ) spochybňuje. Súd prvej inštancie poukázal na finančnú analýzu, z ktorej vyplýva, že „pri výkone auditu bolo zistené, že výt'azok zo speňaženia úpadcu nebol vo výške vyčíslenej pôvodným správcou, t. j. v sume 3.977.490,27 €, ale výška výt'azku z predaja majetku úpadcu bola až v sume 5.438.396,65 €, t. j. časť celkových príjmov z predaja majetku úpadcu vo výške 1.460.906,38 € je mimo akejkoľvek účtovnej a inej evidencie“. Na základe uvedeného potom konštatoval, že základ pre určenie odmeny správcov bol 5.438.396,65 €, z čoho konkurzná odmena je 10 %, t. j. 543.839,66 €, z ktorej správcovi konkurznej podstaty T. N. Q. prislúcha odmena vo výške 392.537,07 € (ktorá mu bola aj vyplatená) a novej správkyni Mgr. Jane Lenkovej prislúcha odmena vo výške 151.302,53 €.

32. Podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie rozhodnutia konkurzného súdu je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie, pretože nepostačuje len prevziať vyjadrenie správkynie ohľadne určenia základu pre výpočet odmeny, ako aj samotný výpočet odmeny, ale je potrebné riadne a zrozumiteľne odôvodniť, prečo a na základe akých skutočností a relevantných dôkazov súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní dospel k svojmu názoru.

33. Z vyššie citovaného ustanovenia § 6 písm. a/ vyhlášky vyplýva, že základ pre určenie odmeny správcu tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty (prvá zložka odmeny) a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu (druhá zložka odmeny). Základ pre určenie odmeny správcu teda tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku patriaceho do konkurznej podstaty, ako napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, z pripísaných bankových úrokov a podobne, ktorá je určená na uspokojenie veriteľov, pričom od takto získaných príjmov správcu je potrebné odpočítať náklady na ich dosiahnutie. Z ustanovenia § 7 vyhlášky ďalej vyplýva, že konkurzná odmena je 10 % zo sumy uvedenej v ustanovení § 6 písm. a/ vyhlášky. Keďže konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. už v podaných námietkach proti Konečnej správe namietal výpočet základu a následne z toho sa odvíjajúci výpočet odmeny správcov konkurznej podstaty úpadcu s poukazom na nepreukázanie základu pre výpočet odmeny správcov v sume 5.438.396,65 €

(jeho navýšenie o sumu 1.460.906,38 €), nie je možné za preukázaný považovať ani výpočet odmeny vo výške 543.839,60 €, z ktorej predchádzajúcemu správcovi T.. N. Q. bola vyplatená odmena vo výške 392.537,07 € a novej správkyňi konkurznej podstaty Mgr. Jane Lenkovej prislúcha zostávajúca časť v sume 151.302,53 €. Nepostačuje, aby konkurzný súd do svojho odôvodnenia len prevzal vyjadrenie správkyne konkurznej podstaty vychádzajúce z finančnej analýzy, ktorú si pre svoje potreby dala vyhotoviť audítorkou a daňovou poradkyňou I.. U. W., avšak ktorú konkurzný veriteľ namieta. Keďže súd prvej inštancie sa relevantným spôsobom nevysporiadal s námietkami konkurzného veriteľa v odôvodnení svojho rozhodnutia a v spise absentujú relevantné dôkazy, na základe ktorých by odvolací súd mohol určiť základ pre výpočet odmeny správcov konkurznej podstaty, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť zo strany odvolacieho súdu.

34. Keďže odôvodnenie rozhodnutia konkurzného súdu neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ide o postup súdu, ktorým nepochybne dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nie je možné napraviť v odvolacom konaní (ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

35. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je aj relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (sp. zn. II. ÚS 85/06).

36. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, t. j. aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

37. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril aj k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze sp. zn. IV. ÚS 115/03. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

38. Po preskúmaní napadnutého uznesenia konkurzného súdu odvolací súd dospel k záveru, že konkurzný súd vo veci schválenia Konečnej správy o speňažení majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov rozhodol predčasne, bez riadneho zistenia skutkového a právneho stavu, pričom jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, čo zakladá vadu konania spočívajúcu v tom, že postupom konkurzného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP). Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie konkurzného súdu - ako súdu prvej inštancie - zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa ust. § 391 ods. 1 CSP.

39. Úlohou konkurzného súdu v ďalšom konaní bude preskúmať námietky konkurzného veriteľa (odvolateľa) a tieto riadne vyhodnotiť v odôvodnení rozhodnutia s uvedením, z ktorých relevantných

dôkazov vychádzal pri ich posúdení vo vzťahu k určeniu základu pre výpočet odmeny správcov konkurznej podstaty a následne výšky tejto odmeny, pričom je potrebné, aby svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil tak, aby bolo preskúmateľné.

40. Podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

41. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ust. § 393 ods. 2, druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie.